
**COMPROMISUL DE CREDINȚĂ
„ARSENIE BOCA”.
UN FERRARA-FLORENȚA AL BOR**

**O COLECȚIE DE ARTICOLE BLOG LEGATE
DE ISTORIA UNUI REGRETABIL COMPROMIS**

„Un Domn, o Credință, un Botez”

București - 2025

Cuvânt înainte.....7

Articole blog unitateaortodoxa.ro. Istoria unui compromis de credință 11

1. În Ortodoxie, dosarul de canonizare este informație publică. Solicităm publicarea dosarului/fundamentării pentru Arsenie Boca. Desecretizarea adevărului de credință..... 11
2. Misterele credinței și preschimbarea minunată a lui Arsenie Boca în sfânt 14
3. Doar la români. I.L. Caragiale și „O canonizare pierdută” 16
4. Fabrica de minuni și iluzii. Arsenie Boca și falsa minune petrecută cu ocazia falsei canonizări a acestuia. Minunea lui A. Boca se reproduce în fiecare zi, între orele 12.00-13.00 în perioada de iarnă, la aceeași locație..... 20
5. Tulburarea Bisericii de către arseniști. Subiectul Boca, subiectul numărul unu al Bisericii începând cu această canonizare. Devierea atenției Bisericii de la activitatea mântuitoare 26
6. Canonizare sau încăierare generală? Boca, sămânță de scandal sădită în această canonizare. Separea și împărțirea Bisericii prin A. Boca. Războiul din online pentru acesta 29
7. Problema și compromisul A. Boca. Problemele Bisericii se rezolvă corect, nu se mută în Biserică. Rezolvarea responsabilă a problemelor în Biserică..... 34
8. O pată pe obrazul Bisericii. Sinodul Bisericii minte Biserica. Decredibilizarea sinodalilor în această canonizare. Canonizarea lui A. Boca este doar un aranjament instituțional..... 38
9. Conflictul de interese definitiv pentru această canonizare. Paradigmele canonizării: adevăr vs. forță instituțională. Schimbarea mitropolitului Laurențiu Streza din funcția de

- președinte al comisiei de canonizare. Adevărata teologie pentru A. Boca 44
10. Canonizare prin propagandă editorială unică în istoria Bisericii. Peste 50 de cărți și peste 1 milion de unități tipărite pentru crearea sfântului A. Boca. Propagandă vs. evlavie populară. Nu poporul, ci editurile l-au creat pe A. Boca. Explicația cozilor de la Prislop, în acest volum de cărți publicate 50
11. Canonizăm popularitatea sau păstrăm și transmitem curat Ortodoxia? Sfântul Ilie Cleopa vs. Arsenie Boca. Istoria a două canonizări paralele. Experiența A. Boca a fost o experiență populară, dar nu o experiență curat ortodoxă. De aceea Arsenie Boca nu poate fi canonizat și nu trebuie canonizat 64
12. Epoca Boca: cot la cot cu protestanții. Realitatea cotidiană a Bisericii în epoca Boca, o realitate a exaltării, Maglavit, o Ortodoxie degenerată, a profețiilor, luminițelor și paranormalului. Pătrunderea fenomenului istoric Boca în toată Biserica și instituționalizarea Maglavitului. Media amplifică degenerarea fenomenului Boca. Experimentul „Boca” 73
13. Compromisul de credință „A. Boca”: Partea [1]. Istoria unei „canonizări”. O situație unică în istoria Bisericii Ortodoxe din toate timpurile..... 78
14. Compromisul de credință „A. Boca”. Partea [2]. Dovedirea compromisului de credință din această canonizare. Adevărul acestei „canonizări”. Procedurile instituționale greșite pentru canonizare și sărirea procedurii de votare pentru înșelare. Cum a scăpat A. Boca printre crăpături în canonizare 107
15. Compromisul de credință „A. Boca”. Partea [3]. Tranziția de la poziția de necanonizare la poziția de canonizare. Autoritățile care au permis un astfel de compromis. Parcursul instituțional al problemei A. Boca 118
16. Moda canonizărilor în grup, pe listă. Banalizarea actului de canonizare, prin canonizările în bloc. Centenar, canonizări și A. Boca, o grămadă incoerentă de mesaje adunate laolaltă de instituție 126

17. Marea transformare internă a Bisericii prin instituționalizare. Apocalipsa Bisericilor este legată de o apocalipsă instituțională. BOR este în fruntea Bisericilor care merg în această Apocalipsă, legată de schismă, erezie și înșelare. A. Boca, încă un pas spre Apocalipsă..... 131
18. Biserica Ortodoxă Română este expusă deplin schismei, ereziei și înșelării. Managementul defectuos al sinodalității, care expune Biserica la aceste probleme. Problemele de management ale sinodalității în calendar, Ecumenism și A. Boca..... 152
1. Care este cauza managementului defectuos al Bisericii? 152
  2. Diferența între sobornicitate și sinodalitate..... 163
  3. Încălcarea unei hotărâri de Sinod Ecumenic în modificarea calendarului..... 176
  4. Complexitatea de analiză a deciziilor Bisericii 183
  5. Sobornicitate și sinodalitate, văzute la proiectul Catedralei Mântuirii Neamului 223
  6. Fără analiză complexă și fundamentare, fără integrare și participare largă, sinodalitatea este doar căderea Bisericii ... 231
19. Conclav/sinodalitate și sobornicitate. Sinodul BOR nu mai lucrează astăzi sobornicitatea-unitatea Bisericii. Statutul Bisericii a instaurat erezia catolicismului, un sistem intern de caste. Opțiunea A și opțiunea B, cu lumina aprinsă. Șerbi și stăpâni 243
20. Arsenie Boca, eretic de manual canonizat de BOR. Partea [1]. Lista ereziilor și a impedimentelor de canonizare, pentru care nu a fost canonizat până în 2025. Proba teologică a compromisului de credință..... 261
21. Arsenie Boca, eretic de manual canonizat de BOR. Partea [2]. Instituția BOR a săvârșit un compromis de credință, cu o probă teologică a ereziei. Arsenie Boca, hulitor al Bisericii, al dogmei, al dreptei credințe 275
22. Compromisul de credință „A. Boca”: proba teologică, alături de

proba instituțională. Actul final al acestei piese de teatru, darea de seamă în veșnicie. Acest compromis de credință nu va putea fi ascuns în vecii vecilor. Ferrara-Florența, Vekkoșii istoriei și BOR
280

23. Sinodiconul compromisurilor de credință. Comemorarea compromisului de credință „Arsenie Boca”, în data de 12 iulie a fiecărui an, atunci când lista de canonizări a fost modificată pentru acesta. Data autentică a prăznuirii lui Arsenie Boca nu este 28 noiembrie, ci 12 iulie, în care prăznuim acest compromis de credință. Începând cu 2025, Biserica va prăznui anual toate cele legate de acest compromis..... 294
24. Învățătura și exemplul Sf. Marcu al Efesului, legat de compromisurile de credință. Canonizarea lui Arsenie Boca, un Ferrara-Florența al BOR. Toate pânzele sus, cu toată viteza înainte
299

ISTORIA UNUI COMPROMIS DE CREDINȚĂ

---

1. ÎN ORTODOXIE, DOSARUL DE CANONIZARE ESTE INFORMAȚIE PUBLICĂ. SOLICITĂM PUBLICAREA DOSARULUI/FUNDAMENTĂRII PENTRU ARSENIE BOCA. DESECRETIZAREA ADEVĂRULUI DE CREDINȚĂ

Un dosar de canonizare pentru un dorit Sfânt al Bisericii face parte din patrimoniul teologic, cultural, dogmatic, de spiritualitate al Bisericii și nu există niciun motiv pentru a nu fi publicat. Acest dosar este fundamentarea și analiza pe baza căreia Biserica a decis să îl treacă în rândul sfinților.

Astăzi, adevărul de credință este un adevăr secretizat al Bisericii, adevăr la care doar (aprox.) 60 de ierarhi au acces, din cele peste 20 milioane de credincioși ai Bisericii Ortodoxe Române. Adevărul secretizat de credință este un nou mod de a vedea credința în Ortodoxie, în care adevărul este produs în fața a 60 de ierarhi, iar restul credincioșilor, mărturisitori ai credinței, nu au acces la acesta.

De ce oare? O întrebare foarte bună. Este adevărul de credință doar pentru cei aleși ai Bisericii? Adevărul de credință nu conține și fundamentarea acestuia, ci doar decretul pe care Biserica trebuie să îl asume? Ce se comunică astăzi în Biserică, un adevăr și analiza pe baza căruia acest adevăr trebuie asumat, sau doar sentința cu care instituția este confortabilă, pentru a nu mai da explicații asupra a ce este în spatele acesteia?

Adevărul de credință este astăzi un secret instituțional bine păzit. Pare să fie aproape inaccesibil Bisericii. Însă cineva ar trebui

totuși să explice ce înseamnă acest număr 16, într-o listă de canonizare. Pentru că, pentru Arsenie Boca s-a publicat până acum un număr, dar nu fundamentarea apariției acestuia în lista de canonizare.

Astăzi adevărul de credință este proprietatea instituției, singura care are acces la acesta, unica în Biserică având dreptul să îl vadă, să îl cunoască. Adevărul de credință pentru Arsenie Boca este încuiat astăzi în diferite birouri instituționale pentru a nu se putea contesta fragilitatea acestuia. La Sinoadele Ecumenice era scos în vâzul tuturor, era discutat 50-100 de ani de toată Biserica. Astăzi este discutat doar în cercuri închise și nu se mai publică fundamentările pentru acesta.

Biserica trebuie să înțeleagă cum din cele două dosare existente în istorie pentru Arsenie Boca, instituția a ales dosarul propus de Ardeal, dosarul de canonizare și nu a ales dosarul de condamnare pentru înșelare, adică dosarul propus de părinții și duhovnicii Bisericii, chiar aceia care au fost în număr mare canonizați astăzi, 4 februarie 2025. Biserica trebuie să înțeleagă cum s-a ales dosarul care a fost apărut la fața locului de Ardeal. Iar cei care nu au putut să își apere poziția și dosarul, părinții și duhovnicii Bisericii, au fost desconsiderați în acest demers.

Biserica are dreptul să înțeleagă ce mărturisește, ce „adevăr” mărturisește în această canonizare. Cu siguranță că acel dosar de canonizare este grăitor pentru toată această discuție și toți credincioșii vor înțelege de ce pentru Arsenie Boca a fost nevoie pentru a fi canonizat de cel puțin 5 cicluri de canonizare, inclusiv ultimul ciclu din 2024.

Se va publica acest dosar de canonizare sau se va proceda ca la Ferrara-Florența, prin compromis și prin forțarea Bisericii? Este adevăr canonizarea lui Arsenie Boca sau este doar un compromis de credință, bine acoperit instituțional?

Cele peste 5 refuzuri de canonizare pentru Arsenie Boca, din ultimii 10 ani, sunt **mărturia existenței în instituție a unei liste de impedimente majore și blocante pentru orice canonizare a acestuia, lista compromisului de credință**, listă care e subiectul sensibil al acestei canonizări.

Solicităm desecretizarea acestui adevăr de credință, desecretizarea fundamentării acestei canonizări și publicarea acesteia în format digital. Și aceasta pentru ca întreaga Biserică să înțeleagă analiza conform căreia Arsenie Boca este sfânt. Pentru ca Biserica să înțeleagă fundamentarea pe baza căreia Sinodul Bisericii afirmă că Arsenie Boca este un sfânt și vrednic de canonizare.

4 februarie 2025,

Doru Nastasă

2. MISTERELE CREDINȚEI ȘI PRESCHIMBAREA MINUNATĂ A LUI ARSENIE BOCA ÎN SFÂNT

Misterul credinței ortodoxe nu constă în cât de bine sunt ascunse de privirile credincioșilor un dosar și o decizie de canonizare, încât să te întrebi cum poți pătrunde acest mare mister, în care A. Boca a fost de 5 ori considerat ocultist, eretic și înșelat (acestea fiind motivele pentru necanonizarea repetată a acestuia, timp de zeci de ani, timp de mai multe cicluri de canonizare, el fiind în capul discuției în fiecare ciclu de canonizare de după anii 2.000) și a 6-a oară a ieșit sfânt. Astfel de secrete și mistere ale credinței ar trebui evitate în Ortodoxie, fiind destul de evidente în explicațiile și comunicările care le-au însoțit în timp.

Aceasta este marea taină a acestei canonizări, cumva imposibilitatea de a pricepe cum de 5 ori a fost de necanonizat și a 6-a oară a fost bun de canonizare. Bunul Dumnezeu să ne ajute să înțelegem această taină a Bisericii, greu de atins cu mintea de credincioșii de rând. Este una dintre marile taine ale Bisericii, cum a ajuns A. Boca din negru, alb. Arsenie Boca a fost considerat de Sinod negru în versiunile anterioare ale discuției? Este greu de atins cu mintea de un credincios de rând această taină instituțională, cum A. Boca nu a prins niciodată un loc în canonizările Bisericii, dar la evaluarea finală, din vara-toamna lui 2024, a prins ultimul loc într-o listă de canonizare.

Oare credincioșii Bisericii sunt atât de neatenți încât să nu înțeleagă ce s-a întâmplat cu această canonizare? Când naivitatea umple paharul și se revarsă cu bogăție într-un val continuu din acest vas al unei credințe oneste, care primește ca adevăr ce i se comunică, ar trebui atrasă atenția totuși poporului că nu este atent la tot ce se întâmplă în fața sa.

Este de gândit cum Arsenie Boca a stat zeci de ani pe banca așteptării canonizării, el, cel mai mare dintre sfinții ortodocși români (conform Ardealului) și a prins un loc în lista de canonizare abia târziu, toamna, după ce toți ceilalți sfinți canonizați au dat deja și au luat cu onestitate, de prima dată, acest examen al canonizării. Cu siguranță toate notele sale anterioare la acest examen au fost minime din cauza acuzației de a nu fi trecut onest examenul. Din nou, rămâne o mare îndoială asupra a cum Arsenie Boca a procedat în acest examen, se pare neonest și de data aceasta, dar și asupra a cum s-a procedat instituțional, departe de privirile credincioșilor.

Credincioșii pot citi detalii despre această canonizare în volumul publicat, *De ce Biserica Ortodoxă nu îl poate canoniza pe Arsenie Boca*, să înțeleagă această transformare minunată a lui Arsenie Boca în sfânt și pot găsi mai multe detalii și pe canalul de youtube unitatea-ortodoxa.

4 februarie 2025,

Doru Nastasă

3. DOAR LA ROMÂNI. I.L. CARAGIALE ȘI „O CANONIZARE PIERDUTĂ”

„Și luptă și dăi, și dăi și luptă, coană Joitică!”,

I.L. Caragiale, „O scrisoare pierdută”

Cam așa pare să fie povestea acestei canonizări forțate, un episod rupt dintr-o piesă a lui Caragiale, episod soldat cu un act și un rezultat similare celor din piesa celebrului scriitor român. Se pare că în sfârșit „canonizarea” a fost găsită, după ce fusese pierdută pe undeva, timp de 20 de ani, cu mulți interesați alergând să o găsească, lipsind din nenumărate liste de canonizare.

Mai sunt multe spuse în acea piesă a lui Caragiale, legat de compromisuri și de un mod duplicitar de a face lucrurile să se miște, adică legat de schimbarea peste noapte a traiectoriei instituționale, în funcție de „interesurile instituționale”. Cam așa pare să fie și istoria acestei canonizări, o punere în scenă a acestei tipice și românești piese, cu toți actorii luându-și foarte în serios rolurile. Doar suntem cu toții români și trebuie să fim la înălțimea poporului, cea descrisă magistral de dramaturg.

Foarte confuză a fost toată discuția despre această canonizare și, cumva, scenele lui Caragiale au fost rejucate în aceste schimbări de liste de canonizare, în aceste discuții netransparente legate de canonizare și, din nou, totul pe spinarea poporului român. I.L. Caragiale pare să fie nu doar un cunoscător profund al mentalității românești (pătrunzând adâncurile acesteia), ci și un profet al societății românești, descriind excepțional angajarea în stil românesc în diferite jocuri de culise cu diferiți actori, care mai de care exprimând mai bine ethosul românesc. „*Canonizare, canonizare, dar să știm și*

noi!" pe cine canonizăm, sau mai bine zis pe ce listă, sau să știm și noi ce candidat va fi primit de popor în această acțiune (că s-a făcut prin votare, evident).

Ca să se înțeleagă de către credincioși unde este problema în această canonizare: problema aceasta este tocmai în schimbarea listei de canonizare, făcută exact în spiritul acestei piese celebre a lui Caragiale. Lipsa și eliminarea lui Arsenie Boca de pe listele precedente de canonizare a fost decisă deja de zeci de ani, fiind datorată unei liste lungi de impedimente legate de ocultism, erezie și înșelare, listă binecunoscută în Biserica, atât în rândul credincioșilor, cât și de către cler.

Pentru cei care nu au înțeles ce s-a întâmplat de fapt în această canonizare trebuie menționat că s-a schimbat lista de canonizare în mod greșit și din scurt, printr-un compromis instituțional. Și exact despre acest compromis instituțional trebuie să discutăm și să îl evidențiem, pentru că este problema principală a acestei canonizări.

Ortodoxia românească nu merită să ajungă în ceea ce a profetit Caragiale neamului românesc. Vorbim despre demnitatea poporului român și despre demnitatea credincioșilor Bisericii, inclusiv a slujitorilor acesteia. Valorează prea mult această demnitate a unui neam întreg, pentru a permite călcarea ei în picioare de câțiva actori ai unor astfel de piese. Dacă unii nu mai înțeleg ce înseamnă demnitatea națională și demnitatea creștină, cred că este un moment bun să reamintim că aici vorbim și despre apărarea demnității poporului în fața unui act incorect, a unui compromis instituțional făcut în fața întregului popor creștin.

Trebuie să spună cineva în țara această că poporul român nu merită așa ceva. Este mult prea încercat în grele timpuri și cu prea multă durere și suferință și-a păstrat credința, pentru a fi din nou în